

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4C/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614205950
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6614205950.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Mikulášom Géczim v právnej veci navrhovateľa CD Consulting s.r.o. so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, IČO: 26429705, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi I. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, štátnej občianke SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 172,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Odporkyni sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 52,95 Eur, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Patrika Podhorského.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 172,- Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 472,-Eur od 13.10.2011 do 13.01.2011, za zo sumy 172 Eur od 14.01.2011 do zaplatenia, 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy 472,-Eur od 27.12.2010 do 13.01.2011, zo sumy 172,-Eur od 14.01.2011 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 1,57 Eur a náhrady trov konania.

Príslušnosť Okresného súdu Lučenec na prejednanie a rozhodnutie danej veci ako cezhraničného sporu navrhovateľ, ako právnická osoba so sídlom v Českej republike v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veci s nízkou hodnotou sporu, v spojení s Nariadením Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach odvodil od bydliska odporkyne na území Slovenskej republiky.

Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 10.02.2010 na zmenkovú sumu 472,-eur, pričom do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť za túto zmenu pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne od 13.10.2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou "na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia". Navrhovateľ vo svojom návrhu ďalej uviedol, že

indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ titulom zmenky uhradil sumu 300,- Eur z toho na zmenkovú sumu uhradil 300,-Eur a na úrokoch neuhradil žiadnu sumu. Keďže zmenková istina je opatrená doložkou "bez protestu", indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Navrhovateľ podal návrhom na vzorovom tlačive A Návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia č. 861/2007/ES, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Ako písomné dôkazy na podporu svojej pohľadávky uviedol a predložil originál zmeny, výpis z obchodného registra navrhovateľa a plnomocenstvo pre právneho zástupcu, vrátane osvedčenia na registráciu na daň z príradnej hodnoty. Súčasne uviedol, že nechce, aby sa nariadilo pojednávanie.

Dňa 29.05.2014 bolo v zmysle čl. 5 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu odporkyňa za účelom vyjadrenia sa k podanému návrhu na uplatnenie pohľadávky navrhovateľa zo dňa 11.04.2014 doručené tlačivo C na odpoveď spolu s predmetným návrhom a jeho prílohami vrátane fotokópie zmenky. Odporca v lehote určenej čl. 5 ods. 3 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu doručil vytlačené a vyplnené tlačivo C dňa 16.06.2014. Odporca v doručenom tlačive v časti II uvádza, že pohľadávku neakceptuje, nakoľko zmenka nie je platná (nie je ňou podpísaná). Odporkyňa žiadala, aby bolo nariadené ústne pojednávanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Dňa 24.10.2014 vstúpili do konania dvaja vedľajší účastníci na starne odporkyne, a to Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, IČO: 42 309 166 (ďalej len "vedľajší účastník 1") a VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, občianske združenie, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962 (ďalej len "vedľajší účastník 2"). O vstupe vedľajších účastníkov súd účastníkov konania upovedomil. Navrhovateľ dňa 11.12.2014 doručil súdu námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva vo vzťahu k vstupu vedľajšieho účastníka 1 do konania. Na základe uvedeného súdu uznesením č. k .4C/49/2014-32 zo dňa 16.12.2014 vstup vedľajšieho účastníka 1 do konania nepripustil. Predmetné rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/58/2015-43 zo dňa 28.05.2015. Stup vedľajšieho účastníka 2 do konania nebol namietaný.

Vedľajší účastník 2 doručil súdu dňa 11.09.2015 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že predmetná zmenka vznikla zo vzťahu spotrebiteľského, nie obchodnoprávneho a v prípade spotrebiteľov nemožno odhliadnuť od ich špeciálnych záujmov a postavenia, t. j. že zmenkou predloženou navrhovateľom bola zabezpečená spotrebiteľská zmluva. Na základe uvedeného mal za to, že súd sa musí zaoberať kauzálnymi vzťahmi pôvodného zmenkového veriteľa a odporcu, a teda skúmať, či predmetná zmenka vznikla zo spotrebiteľského vzťahu alebo nie. Podľa vyjadrenia vedľajšieho účastníka sa navrhovateľ nemôže brániť ustanoveniami § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového, nakoľko na tieto vzťahy sa aplikovala legislatíva platná a účinná v čase vystavenia zmenky, a to konkrétne § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorého sa v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Citované ustanovenie zákona platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. V danom prípade sa podľa vedľajšieho účastníka vystavením zmenky právny predchodca navrhovateľa snažil vyhnúť posudzovaniu platnosti úverovej zmluvy a aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň poukázal na zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, čo činí úrok vo výške 91,25 % ročne, ktorý vyhodnotil ako úrok v rozpore s dobrými mravmi, teda neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Preto navrhol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch (konkrétne s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. plateného v čase vypísania zmenky) ako aj v rozpore s dobrými mravmi a uplatnil si právo na náhradu trov konania vo výške 53,30 Eur.

Navrhovateľ s právnym názorom vedľajšieho účastníka nesúhlasil, zotrval na podanom návrhu v celom rozsahu, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ani všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy nepredložil.

Podľa čl. 2 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie z nízkou hodnotou sporu, (ďalej len Nariadenie), toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu, alebo tribunálu, v ktorých hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky príslušnému súdu, alebo tribunálu nepresahuje 2 000,- eur bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné, ani správne veci, ani na zodpovednosť štátu za konanie, alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci ("acta jure imperii").

Podľa čl. 3 ods. 1 Nariadenia na účely tohto nariadenia je cezhraničným sporom taký spor, v ktorom má aspoň jedna zo strán bydlisko, alebo obvyklý pobyt v členskom štáte inom, ako v členskom štáte súdu, alebo tribunálu konajúceho vo veci.

Podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia navrhovateľ začne európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu vyplnením vzorového tlačiva A ako je uvedené v prílohe I , a jeho podaním na príslušný súd, alebo tribunál osobne, poštou, alebo akýmkoľvek iným komunikačným prostriedkom, ako je fax alebo elektronická pošta, ktorý je prijateľný pre členský štát, v ktorom sa konanie začína. Tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky obsahuje opis dôkazov, ktoré podporujú pohľadávku a prípadne sa k nemu pripoja akýkoľvek príslušné podporné dokumenty.

Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd, alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Súd, alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu, alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods. 2 Nariadenia po doručení správne vyplneného tlačiva Návrhu na uplatnenie pohľadávky súd, alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 5 ods. 3 Nariadenia odporca odpoveď do 30 dní od doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď tak, že vyplní časť II vzorového tlačiva C na odpoveď, pričom v prípade potreby poskytne všetky príslušné podporné dokumenty a zašle ho späť súdu, alebo tribunálu, alebo akýmkoľvek iným vhodným spôsobom pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď.

Podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia do 30 dní od doručenia odpovede odporcu, alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v článku 5 ods. 3, alebo 6, súd, alebo tribunál vydá rozsudok, alebo:

- a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky
- b) vykoná dôkazy v súlade s článkom 9, alebo
- c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia, ak sa súdu, alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote určenej v článku 5 ods. 3, alebo 6 súd, alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke, alebo proti pohľadávke.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi s procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Súd konštatuje, že predmetná vec v zmysle citovaných ustanovení článku 2 ods. 1 a článku 3 ods. 1 Nariadenia patrí vzhľadom na výšku uplatňovanej pohľadávky a cezhraničný charakter sporu do

pôsobnosti Nariadenia. Nakoľko navrhovateľ uplatnil svoju pohľadávku podaním návrhu na uplatnenie pohľadávky prostredníctvom Nariadením predpísaného vzorového tlačiva A, vo vzťahoch ku ktorému má súd za to, že bolo vyplnené v súlade s Nariadením, postupoval súd v konaní v zmysle Nariadenia ako v európskom konaní vo veci s nízkou hodnotou sporu.

Súd vykonal dôkazy v súlade s čl. 7 ods. 1 písm. b) v spojení s čl. 9 ods. 1 až 3 Nariadenia a to oboznámením sa so Zmenkou zo dňa 10.02.2010, ako aj s vyjadrením vedľajšieho účastníka. Súd nariadil vo veci pojednávanie vzhľadom na okolnosti prípadu, keďže v predmetnej veci odporca v doručenom tlačive C žiada o nariadenie ústneho pojednávania. Vo veci bol vytýčený termín pojednávania na 25.09.2015. Navrhovateľ na pojednávaní nebol prítomný, svoju neúčast' ospravedlnil. Vedľajší účastník sa pojednávania tiež nezúčastnil, svoju neprítomnosť písomne ospravedlnil. Odporkyňa bola prítomná osobne

Navrhovateľ na osvedčenie svojho nároku predložil zmenku vystavenú odporcom dňa 10.02.2010 s nasledovnými údajmi: Označenie: zmenka, číslo zmluvy 614600596, Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa: odporca, Miesto vystavenia: A., Dátum vystavenia: 10.02.2010, Zmenková suma 472,- Eur, Vyhlásenie vystaviteľa: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOST' s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava sumu štyristosedemdesiatdve eur a zmenkový úrok 0,25% denne od 13.10.2010. Splatné: POHOTOVOST' s.r.o., Doložka: "bez protestu", "na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia", Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na navrhovateľa.

Súd prednostne posúdil nárok navrhovateľa podľa spotrebiteľského práva poukazujúc na spoločné stanovisko občianskeho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.októbra 2015 č. 93. Jedným z dôvodov tohto stanoviska bola "potreba zjednotenia postupu súdov nižšieho stupňa je odôvodnená odlišným prístupom k právam uplatneným v predmetných konaniach, pričom navrhovateľ sa v nich domáha priznania nároku s poukazom na zmenku, ktorou odôvodňuje existenciu dlhu žalovaného. V súvislosti s predloženými rozhodnutiami súdov nižšieho stupňa bolo potrebné zjednotiť výklad týkajúci sa možnosti prieskumu zmenky a zohľadnenie právnej úpravy aplikovateľnej na zmenku a spotrebiteľa v rôznych časových súvislostiach, ako aj napokon otázku možnosti prieskumu ex officio". S poukazom na uvádzané stanovisko sa súd odklonil od svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti, pridržiavajúc sa záverov vyslovených v spoločnom stanovisku.

Z predloženej zmenky je zrejmé, že táto bola zabezpečovacou zmenkou, ktorou bola zabezpečená zmluva č. 614600596 uzavretá medzi spoločnosťou POHOTOVOST', s.r.o. (právnym predchodcom navrhovateľka) a odporkyňou. Navrhovateľ predmetnú zmluvu napriek doručenému písomnému vyjadreniu vedľajšieho účastníka nepredložil a zotrval na pôvodnom stanovisku, že zmenka sa má posudzovať len v zmysle platného zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový ako abstraktný záväzok, neakcesorickej povahy a nie je možné ju spájať či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené.

Podľa čl. I, § 75 zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
3. údaj zročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu, alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
7. podpis vystaviteľa.

Podľa čl. I, § 10 citovaného zákona, ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané nemožno namietat' majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne, alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou nebalosťou.

Podľa čl. I, § 11 ods. 1 citovaného zákona, každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I, § 14 ods. 1 citovaného zákona, indosamentom s prevádzajú všetky práva zo zmenky.

Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. Zákon o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia zmluvy, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

V zásade je potrebné uviesť, že spotrebiteľské právo v čase uzatvorenia zmluvy (10.02.2010) nevylučovalo prijať od dlžníka zmenku, avšak len na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava bola obsiahnutá v § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.. Rovnako sa pripúšťalo za určitých podmienok vyplniť zmenkovú sumu veriteľom do zákonom limitovanej výšky istiny a príslušenstva. Dohoda o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah, mení vzťah medzi

účastníkmi zo zmluvného dojednanja na vzťah zo zmenky, ktorý nie je zásadne kauzálny a nepožíva žiadnu ochranu spotrebiteľa.

Súd tiež poukazuje na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. V danej veci spotrebiteľ - odporca vstúpil do vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa na základe úverovej zmluvy, čo bolo jeho primárnym záujmom. Z bežnej praxe právneho predchodcu navrhovateľa je súdu zrejmé, že k vyplneniu zmenky dochádzalo na základe dohody o vyplnení zmenky upravenej vo všeobecných obchodných podmienkach. Znenie zmluvných podmienok, ktoré obsahujú aj dohodu o vyplnení zmenky nemohla odporkyňa ovplyvniť, keďže bolo vopred pripravené predchodcom navrhovateľa a text zmluvných podmienok mohla len ťažko plne pochopiť. Súdu je známe z jeho činnosti, že všetky úverové podmienky predchodcu navrhovateľa sú písané veľmi malým nahusteným písmom, ide o pomerne dlhý text, ktorý obsahuje množstvo odborných právnych termínov a to aj v súvislosti so zmenkou.

V zmysle ustanovenia § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., zmenková suma v čase vyplnenia mohla byť maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva, avšak vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Nakoľko navrhovateľ nepredložil súdu zmluvu o úvere č. 614600596, neuniesol dôkazné bremeno, t. j. nepreukázal, že predložená zmenka je v súlade s v tom čase platným ustanovením § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z.

V tomto konkrétnom prípade je zrejmé, že dohoda o vyplnení zmenky a následná vystavená zmenka podľa § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zároveň súd poukazuje, že tento právny úkon a to dohoda o vyplnení zmenky a následne vystavená zmenka sú absolútne neplatné § 39 a § 3 Občianskeho zákonníka a to pre rozpor s dobrými mravmi. Účelom tohto právneho úkonu je obísť ustanovenia spotrebiteľského práva zameraného na reálnu a nielen formálnu ochranu práv a povinností spotrebiteľa. Nie je sporné, že v tomto konkrétnom prípade si uplatňuje navrhovateľ úrok 0,25% denne, čo predstavuje 91,25% ročne čo je taktiež v rozpore s dobrými mravmi.

Keďže si navrhovateľ uplatňoval v tomto konaní právo zo zmenky, ako z cenného papiera a dohoda o vyplnení zmenky a na jej základe vystavená zmenka sú absolútne neplatné, súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Podľa článku 4 odsek 4 Nariadenia Európskeho parlamentu (ES) č. 861/2007 o európskych konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ak sa súd domnieva, že informácie ktoré poskytol navrhovateľ, nie sú dostatočne jasné alebo primerané, alebo ak tlačivo na uplatnenie pohľadávky nie je správne vyplnené a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, dá navrhovateľovi možnosť tlačivo nárok na uplatnenie pohľadávky doplniť alebo opraviť, alebo predložiť týmto orgánom určené doplňujúce informácie alebo dokumenty, alebo vziať pohľadávku späť a to v lehote určenej týmto orgánom. Na tento účel súd alebo tribunál použije tlačivo B, ako je uvedené v prílohe II.

Z uvedeného je zrejmé, že ak sa pohľadávka zdá zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, alebo ak navrhovateľ tlačivo na uplatnenie pohľadávky nedoplnil alebo neopravil v rámci určenej lehoty, návrh sa zamietne.

Podľa bodu 13 nariadenia pojmy: "zjavne neopodstatnené" v kontexte zamietnutia pohľadávky a "neprípustné" v kontexte zamietnutia návrhu by sa mali určiť v súlade s vnútroštátnym právom. V tomto prípade je zrejmé vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie, že pohľadávka navrhovateľa uplatnená v tomto konaní je v rozpore so spotrebiteľským právom a je zjavne neopodstatnená a neprípustná. Súd preto návrh navrhovateľa zamietol.

Súd tu poukazuje aj na právny názor Okresného súdu Spišská nová Ves v obdobnej veci sp.zn. 11C/125/2013 v rozsudku zo dňa 21.01.2014.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal v konaní plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V zmysle § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Odporkyni v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré jej súd nepriznal len z dôvodu, že jej žiadne trovy nevznikli. Nakoľko odporkyni vzniklo právo na plnú náhradu trov konania, toto právo vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu v konaní na jej strane. Preto mu súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia - prvá porada s klientom, vyjadrenie zo dňa 10.09.2015) 2 x 18,26 Eur spolu s režijným paušálom 8,04 Eur a režijným paušálom 8,39 Eur. Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 52,95 Eur, na nahradenie ktorých bol zaviazaný navrhovateľ v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v súlade s § 149 ods. 2 O.s.p.

Odporkyňa, osobne prítomná na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, sa po jeho vyhlásení vzdala práva podať proti nemu odvolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.